

From: עינת וילף <einat@wilf.org>

To: " [REDACTED] " < [REDACTED] >

Subject: ספטמבר 2011

Date: Thu, 22 Sep 2011 19:21:01 +0000

[אם אינך רואה מייל זה כראוי לחץ כאן](#)

שלום חברים ושנה טובה ומבורכת לכולכם,

הנה עבר עוד מושב של הכנסת ואנחנו על סיפו של מושב חדש. ברצוני לעדכנכם בעיקרי פעילותי לאורך כנס הקיץ וגם להתייחס לשני נושאים אקטואליים: המחאה החברתית וההכנה לקראת ההכרה הבינלאומית בפלסטינים באו"ם.

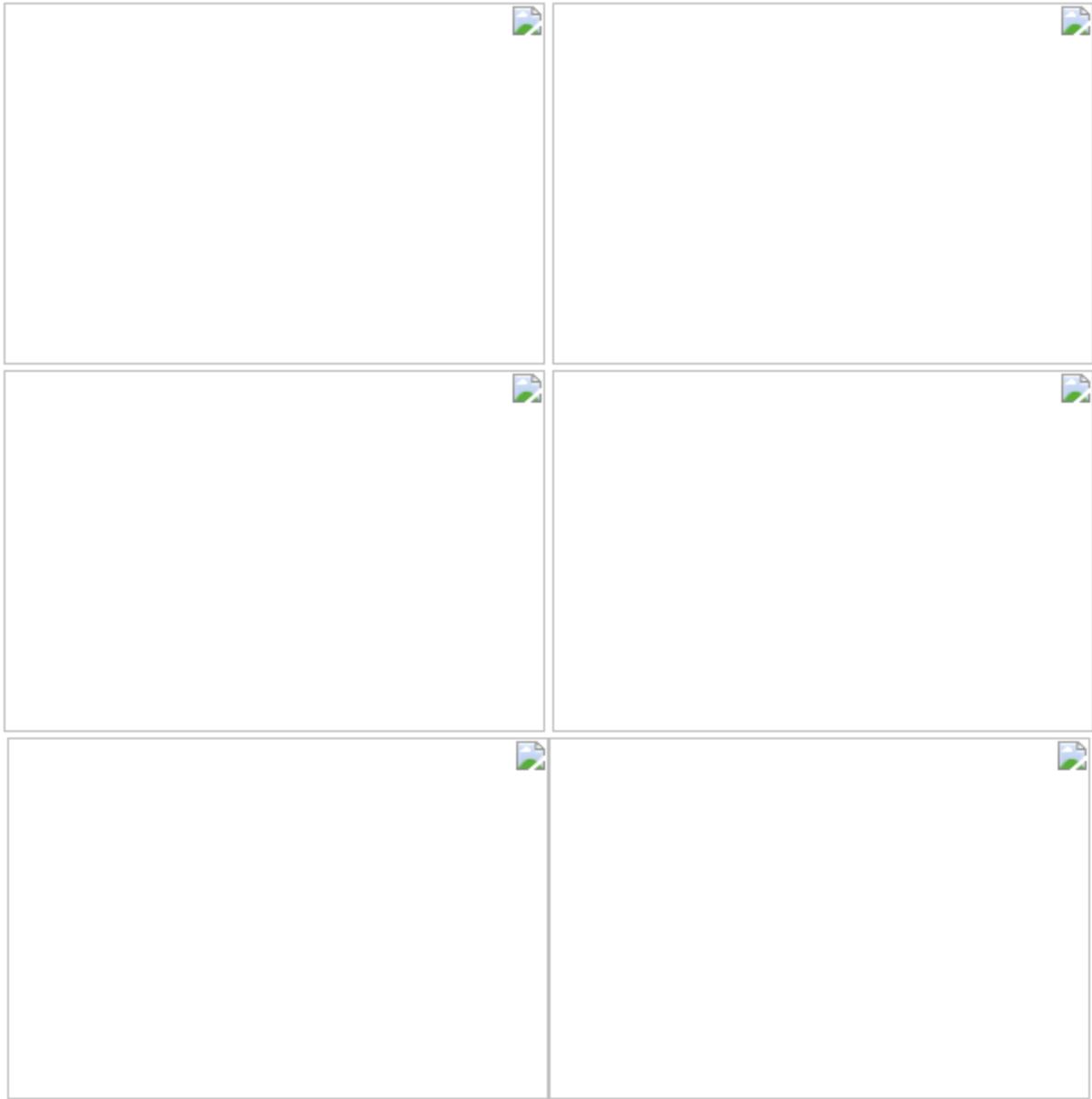
יחסי חוץ והסברה – חיילת בצבא ההגנה התקשורתית והדיפלומטי:

התקופה האחרונה היא מהדרמטיות שידעה ישראל בזירה המדינית והדיפלומטית. מעבר לשינויים האסטרטגים באזור, **אנחנו עדים לשינוי באופי הסכסוך בינינו לבין הפלסטינים** מסכסוך אלים לסכסוך המתנהל בזירות דיפלומטיות, תקשורתיות וציבוריות. הפנייה הפלסטינית לאו"ם להכרה כמדינה היא מהלך מרכזי בשינוי זה של זירת הסכסוך. זהו מהלך שלא נועד להשיג מדינה (הוא אינו יכול לעשות זאת), אלא - אם לצטט את אבו-מאזן עצמו - ליצור פלטפורמה משפטית להמשך המאבק בישראל. מדובר אם כן בהמשך המאבק בציונות באמצעים אחרים וכתבתי זאת בתגובתי לדו"ח שהכין יו"ר ועדת החוץ והביטחון על ההיערכות להצבעה באו"ם.

התייחסתי לשינוי באופי המאבק הפלסטיני בשולחן עגול שקיים המכון הישראלי לדמוקרטיה בנושא זה. אני מאמינה כי על ישראל להיערך למאבק זה ואני פועלת רבות כדי לצקת את התשתית המחשבתית הנדרשת לשם כך. עשיתי זאת בסדרה של נאומים בכנסת, מאמרים וראיונות: נאום **בכנסת** במסגרת דיון על נושא ההסברה, מאמר באנגלית לכבוד כינוס עולמי של פרלמנטרים יהודים, וראיון לעיתון יהודי קנדי על הצורך להקים במקביל לצה"ל צבא הגנה אינטלקטואלי IIDF - Israeli Intellectual Defense Forces) במטרה להגן על הרעיון הציוני בכל הזירות הרלבנטיות.

בנוסף לגיבוש תפישת ההגנה בזירה זו, אני עוסקת ביישומה בפועל. פרסמתי מאמר בעיתון ה"ווישינגטון טיימס" בו אני מתייחסת למהפכות בעולם הערבי ומציגה את ישראל כפתרון ולא כבעיה של המזרח התיכון. פרסמתי מאמר בעיתון הגארדיאן הבריטי על הפנייה הפלסטינית לאו"ם והתראיינתי בנושא זה לטלוויזיה הסינית באנגלית. העליתי שוב ושוב במפגשי הדיפלומטים את הצורך לפרק את אונר"א כארגון שמנציח את בעיית הפליטים וצאצאיהם, במקום להביא לפתרון, במיוחד בהקשר של הפנייה הפלסטינית לאו"ם. כמו כן, בנוסף לפגישות שוטפות עם אינספור משלחות שמגיעות לארץ, יצאתי לכמה מפגשים בחו"ל, בין השאר לצרפת וגרמניה, יחד עם יו"ר ועדת החוץ והביטחון, ולארה"ב מטעם ארגון הפרויקט הישראלי. במסגרת המפגשים שארגן "הפרויקט הישראלי" נפגשתי עם 25 שגרירים בווישינגטון וכלי תקשורת רבים. דו"ח פאלמר ביחס למשט הודלף בעת שהותי שם והתראיינתי בנושא זה ויחסינו עם טורקיה ברשת CNN, לרדיו של BBC ולBBC במסגרת כתבה.

פעילותי לייצוג ישראל, כולל בשפה הצרפתית, הביאה את כתב עיתון "לה פיגארו" להחליט שיש סיבה לתקווה, ובמסגרת סדרת כתבות על העולם בעוד עשרים שנה, הוא מתאר עתיד של שלום במזרח התיכון הנפתח בתיאור בו אני כראש ממשלת ישראל חונכת גשר מפואר על נהר הירדן המחבר את ירושלים ורבת עמון... תוכלו לקרוא את הכתבה במקור בצרפתית, את התרגום לעברית, ואת הכתבה על הכתבה בג'רוזלם פוסט.

המחאה החברתית – רגע של חסד לשינוי עומק ומאבק בריכוזיות

המחאה החברתית העניקה לכולנו רגע של חסד. שינויים עמוקים אפשריים כמעט אך ורק על רקע משבר. המחאה העניקה לנו "משבר חיובי", כזה שגם על רקע רגיעה ביטחונית וכלכלה חזקה, יוצר תחושת דחיפות לשינוי. על רקע המחאה פרשתי את תפישת עולמי החברתית והכלכלית במספר נאומים בכנסת בהם הצגתי את שאיפתי לבנות בישראל כלכלה שאינה מייבאת מלים נוכריות - לא סוציאליזם ולא קפיטליזם - אלא כלכלה ציונית שנותנת מענה ייחודי לצרכים שלנו בארץ ומתאימה לתרבות ולהיסטוריה שלנו, כלכלה פתוחה המקיימת תחרות הוגנת יחד עם אחריות ברורה של המדינה לתחומי החינוך והבריאות, כולל חינוך לגיל הרך, כלכלה המכוונת לעילוי האדם ומאפשרת לכלל אזרחי המדינה למצות את הכישרון שלהם בכל התחומים.

בכנסת אמרתי גם כי המחאה יצרה הזדמנות ייחודית להיאבק בבעיית הריכוזיות. המאבק בריכוזיות מלווה אותי מימי הראשונים בכנסת ובראיון ב"מקור ראשון" התייחסתי בפירוט לבעיית הריכוזיות והדרכים לפתרונה. במכתבי הקודם אליכם דיווחתי כי הופעתי בפני הוועדה להגברת התחרותיות שהוקמה, בין השאר, על רקע הצעת החוק שהגשתי. לקראת פרסום ההמלצות, שלחתי מכתב לחברי הוועדה הקורא למסד מנגנון קבוע שיפעל באופן מתמשך ופעיל לקידום התחרות במשק. בדיונים בכנסת, קראתי לוועדה לטפל בפירמידות עסקיות באמצעים חריפים, ועם פרסום מסקנות הוועדה קראתי לציבור לומר את דברו לטובת פירוק הפירמידות ופרסמתי על כך מאמר באתר מאקו, של חדשות 2. הנושא גם סוף סוף זכה לכיסוי ראוי גם בתקשורת בינלאומית ב"ניו יורק טיימס", שם התייחסתי לנושא. ביחס ליוקר הדיוור, קראתי לממשלה לפרק את המונופול של מלט נשר, הגורם לעליית מחירי הבנייה ועל כך תוכלו לקרוא ב"דה מרקר" ו"ישראל היום".

חינוך - נלחמת על מערכת חינוך ציבורית וחיזוק המורים בעבודתם

במושב הכנסת האחרון המשכתי, כפי שעשיתי מימי הראשונים בכנסת, להיאבק על מערכת החינוך הציבורית ועל מעמדתם של המורים. הרפורמה האחרונה שנחתמה ואושרה "עוז לתמורה" היא אבן דרך חשובה בכיוון זה. יחד עם זאת, לקראת החתימה על הרפורמה ואחריה, יצאתי למאבק נגד הרעיון שיש לתגמל את המורים באופן דיפרנציאלי על בסיס הישגים מדידים של התלמידים. זהו נושא מורכב אך קריטי ועל כן העליתי אותו בכנסת בפני שר החינוך, התראיינתי בנושא לעיתון "מעריב" ואף שלחתי מכתב מפורט לראש הממשלה ושר החינוך בנושא זה. במכתב אני מסבירה כי ניסיונות שנעשו בחו"ל לקשור ישירות בין הישגי התלמידים לבין שכר המורים נכשלו, ואף גרמו נזק, ושאינן מקום ליישם בארץ את מה שכבר הוכח ככישלון בחו"ל. יישום הרעיון בארץ ייצר אווירת "מורה למורה זאב" ואף עלול להפוך את הציונים מאמצעי מדידה, למטרה שכל האמצעים להשגתה כשרים.

לצערי, גם ללא חיבור בין ציונים לתגמול כספי, כבר יש תופעות קשות הנובעות מהלחץ על מנהלים ומורים לייצר שיפור מתמיד בציונים. התייחסתי בכנסת לתופעה הקשה של לחץ על מורים להעלות ציוני מגן לתלמידים והגשתי בקשה לדיון מיוחד בנושא זה בוועדת החינוך של הכנסת. בנוסף, המשכתי להתעקש על כך שהפרטה בתחום החינוך היא מזיקה: הגשתי שאילתה לשר החינוך בנושא תנאי העסקת מורים במיקור חוץ (על ידי קבלנים) ויזמתי דיון בוועדת החינוך בנושא הפרטת מורים מחליפים בבתי הספר. זהו רעיון מיותר לבעיה שהייתה יכולה להיפתר בקלות אם היו משלמים למורים שהם חלק מצוות בית הספר על השעות הנוספות שהם עושים כמורים מחליפים.

גם נושא האלימות וההפקרות בבתי הספר אינו יורד לצערי מסדר היום. שר החינוך עשה רבות כדי להשיב למורים סמכויות שנלקחו מהם בעבר וכדי להעביר מסר ברור של גיבוי למורים. אני ממשיכה להאמין שמרכיב חשוב בתהליך זה הוא ביטול חוק זכויות התלמיד ואף התייחסתי לכך בפאנל שהתקיים בכנס חינוך בהנחייתה של העיתונאית אורלי וילנאי. ניסיתי לקדם את הצעת החוק לביטול חוק זכויות התלמיד שהפך בפועל לחוק זכויות התלמיד האלים אך למרבה הצער, הצעת החוק לא עברה בוועדת שרים לענייני חקיקה. העליתי את הנושא גם בפני שר החינוך במסגרת הצעה לסדר במליאת הכנסת וציינתי שבכוונתי לפעול כעת כדי להגיש הצעת חוק זכויות התלמיד וחובותיו. בעיני יש בכך מסר חינוכי מן המעלה הראשונה. לצד הזכויות, לתלמיד יש גם חובות.

במושב זה גם זכיתי לקדם את הצעת החוק לספרי לימוד דיגיטליים שיזמתי. ההצעה אושרה, בתמיכת שר החינוך, בוועדת השרים לענייני חקיקה ועברה בקריאה הטרוםית בכנסת. על כך תוכלו לקרוא בכתבה בעיתון "מעריב" וגם בעיתון "כלכליסט". כמו כן, הצגתי את הצעת החוק ויתרונותיה בתכנית של "אורלי וגיא" בערוץ 10 והתראיינתי למרכז לטכנולוגיה חינוכית בנושא. כתבה נוספת על חוק הספרים הדיגיטליים פורסמה באתר "חדשות הילדים".

השבת "יזכור עם ישראל" על כנו - מקרה בוחן של פעילות פרלמנטרית למען הציבור

במושב האחרון בכנסת הייתה לי הזדמנות ייחודית לעשות שימוש בשלל כלים פרלמנטריים כדי לטפל בנושא שעלה על סדר היום הציבורי ולהביא לפתרוננו המלא. הטיפול בשאלת נוסח ה"יזכור" הוכיחה לי שוב שניתן להביא לטיפול טוב ומלא בנושאים באמצעות שימוש בכלים פרלמנטריים שאינם חקיקה, ושימוש נכון ומושכל בכלים אלה הוא בעל עוצמה לא פחותה מהצעות חקיקה.

כשקראתי בעיתון "הארץ" על כך שלשכת הרמטכ"ל אשרה שהנוסח "יזכור אלוקים" הוא הנוסח הרשמי של צה"ל, נחרדתי. החלטתי לפעול בנושא מיד והעליתי אותו לדיון בכנסת עוד באותו היום במסגרת נאום בן דקה. רבים הגיבו כמוני ונוצרה דרישה ציבורית חזקה להחזרת "יזכור עם ישראל" לקדמותו. המשכתי לקדם את הנושא ויזמתי דיון בוועדת החינוך. למרות הסערה הציבורית, הדיון בוועדה היה רציני ולא מתלהם. הדגשתי בדיון את עשייתו הייחודית של ברל כצנלסון בניסוח ה"יזכור" המקורי בכך שהוא לקח מן המסורת היהודית לטובת ההתחדשות הציונית. מתוך הדיון למדתי שגם אנשים דתיים לא רואים צורך בשינוי מכיוון שהם רואים ב"יזכור" הממלכתי הספד, ולא תפילה. בהמשך לדיון, שלחתי מכתב לשר סטט מס' זניקוב, יו"ר ועדת שרים לטקסים וסמלים, שהוא האחראי על טקס יום הזיכרון הממלכתי, שיעלה את הנושא בוועדת השרים. בעקבות פנייתי החליט השר להשאיר את הנוסח המקורי, וכך החליטה גם הוועדה שמינה הרמטכ"ל בני גנץ ביחס לטקסים צבאיים. כפי שאמר אחד המגיבים אצלי בפייסבוק "לפעמים צריך להיאבק גם על המובן מאליו".

אי הפללה של משתמשים בסמים - מתעקשת על מדיניות ציבורית מבוססת עובדות

במשך שנים רבות, ולמרות שאין לי כלל נגיעה אישית לנושא, תמכתי בכך שמשתמשים בסמים לא ייחשבו כעבריינים פליליים, והדגשתי במאבק בסמים יהיה על חינוך, גמילה, רווחה ובריאות. גיבשתי תפישה זו בעיתון מאמר שהתפרסם במגזין "אקונומיסט" כבר לפני 15 שנה, מתוך אמונה עמוקה שמדיניות ציבורית צריכה להיות מבוססת עובדות, גם אם תדמיתית זה לא תמיד קל. מדיניות זו קיבלה חיזוק משמעותי בעקבות דו"ח בינלאומי שהוגש לאו"ם בנושא כישלון המלחמה בסמים. בעקבות הדו"ח התבטאתי כי יש לשקול הסדרת שימוש בסמים קלים בחוק, כשם שסיגריות ואלכוהול (המסוכנים הרבה יותר) מאושרים בחוק ולהטיל עליהם מס, לטובת הציבור, ואף העליתי את הנושא במליאת הכנסת תוך שקראתי להקמת ועדה ציבורית לבחינה מחדש של המדיניות. באופן טבעי, הדבר זכה להתעניינות תקשורתית רבה: בתכנית הבוקר של ערוץ 2 עם

אברי גלעד, בפאנל בתכנית בערוץ הכנסת, בתכנית "החזית החברתית" עם העיתונאית מזל מועלם, בתכנית "עושים סדר" עם בן כספית, בדה מרקר ובכלכליסט.

מפלגת העבודה והעצמאות - שנה חדשה

בבחירתה של שלי יחימוביץ' מהווה עבורי סגירת מעגל שהחל עם הפילוג. מיד לאחר הפילוג פרסמתי מאמר ב"ישראל היום" בו ציינתי שהפילוג נותן הזדמנות של ממש להתחדשותה של העבודה, לחידוד עמדות פוליטיות וליצירת שתי אפשרויות מובחנות - אחת חברתית סוציאליסטית, ואחת מדינית מרכזית, שביחד יוכלו לאתגר את קדימה שקמה על טשטוש עמדות שאינו בריא לפוליטיקה הישראלית.

התראיינתי בנושא הפריימריז של מפלגת העבודה בערוץ 2 לפני שבוע וגם ברדיו ללא הפסקה לאחר זכייתה של שלי יחימוביץ'.

עכשיו הוא זמנה של העבודה בראשות שלי יחימוביץ' ושל המחאה החברתית. השילוב של השניים ישנה את המפגה הפוליטית לטובה. אני מברכת על כך, ושמחה במיוחד לראות, לא רק אישה בראשות המפלגה, אלא אישה עם סדר יום ברור ויכולות גבוהות שתורמת תרומה של ממש לשיח פוליטי מגוון ולהצבת אלטרנטיבה.

הזמן של עצמאות יגיע גם הוא. ברור לי שבבוא העת יהיו רבים שיבקשו להם בית במפלגה ציונית ממלכתית הנמצאת במרכז המפה הפוליטית המחויבת להתעצמותה הביטחונית, המדינית, הכלכלית והחברתית של ישראל.

וכדי לחגוג את השנה הבאה עלינו לטובה, ביום ראשון הקרוב, ה-25.9, בין השעות 18:00 - 20:00 נקיים במפלגת העצמאות הרמת כוסית לכבוד השנה החדשה, אתם כמובן מוזמנים. הרמת הכוסית תתקיים בגני התערוכה, שדרות רוקח 101, תל אביב, אולם C1 ביתן 1. לפרטים: 03-6429833

תמיד חברתיים - אתר ועמוד פייסבוק חדשים

אתר חדש - אני שמחה לבשר לכם כי [אתר האינטרנט שלי](#) שודרג. הוספנו שפות שונות, ביניהן צרפתית, ספרדית, רוסית ועוד. בקטגוריות השונות תוכלו למצוא חומרים אודות פעילותי במגוון נושאים אותם אני מקדמת במסגרת עבודתי הפרלמנטאית.

עמוד פייסבוק חדש - כמו כן, מאחר והגעתי למכסת 5000 חברים בפייסבוק, המרתי את הפרופיל שלי לעמוד רשמי, כך שלא אהיה מוגבלת בכמות החברים. אני אשמח אם תצרפו אליי [לעמוד החדש שלי](#). אשמח אם תעלו רעיונות, תשתפו בקישורים רלוונטיים וכמובן תגיבו לעדכונים השוטפים.

זקוקים למתנדבים - בלשכה אנחנו עושים מאמץ מתמשך לענות לכל פנייה שמגיעה אלינו באופן אישי. עם זאת, עומס הפניות רב ולעתים אנחנו מצליחים להשיב רק לאחר שבועות רבים. יש עמנו בלשכה מספר מתנדבים העושים עבודתם נאמנה, אך אנו זקוקים לעוד, כדי שנוכל להשיב בלוח זמנים קצר יותר. אם אתם מעוניינים להתנדב בכנסת (יש להתחייב לפחות ליום מלא בשבוע) כדי לסייע לנו במענה לפניות הציבור, נשמח ביותר. זוהי דרך מצוינת ללמוד על עבודת הכנסת והממשלה.

הצוות שלי ואני עומדים לרשותכם בכל עת,
שנה טובה ובברכת עשייה פוריה למען הציבור,
שלכם,
עינת.

לשמירה על הקשר גם באמצעות הרשתות החברתיות:

- הצטרפו לרשימת החברים שלי בפייסבוק.
- עקבו אחרי בטוויטר.
- צפו בסרטוני הוידאו והפעילות שלי ביוטיוב.

על מנת להסיר את עצמך מרשימת התפוצה [לחץ/י כאן](#)